

Arrest

nr. 79 897 van 23 april 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bhutaanse nationaliteit te zijn, op 1 maart 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 januari 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 27 maart 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 april 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat R. BREEMANS *loco* advocaat P. VAN ASSCHE en van attaché G. DESNYDER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“(...) A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Bhutaneze nationaliteit te beschikken, tot de Lhotshampa-bevolkingsgroep te behoren en afkomstig te zijn uit Gelephu in het district Sarbang. Omdat de Bhutaneze overheid een assimilatiebeleid voerde voor de Lhotshampa's vertrok u op de leeftijd van zestien jaar (° 1978) met uw ouders naar Nepal. U vestigde zich in Jhapa. U werkte er als huishoudster en soms werkte u in een restaurant in Kathmandu, van de eigenaar voor wie u het huishouden deed.

Omdat u geen documenten had en omdat u hoorde dat de Bhutanezen een beter leven kunnen leiden in Europa, verliet u Nepal op 01/08/2011. U nam de bus naar India waar u de volgende dag een vliegtuig nam naar Frankrijk. U arriveerde er nog dezelfde dag. De volgende dag reisde u per auto door naar België, waar u op 03/08/2011 aankwam. Dezelfde dag vroeg u in België asiel aan.

Ter staving van uw asielrelaas legde u kopieën van een inschrijving in een vluchtelingenkamp neer, enkele foto's en een attest van de "Refugee Co-ordination unit" van de Nepalese overheid.

B. Motivering

Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) stelt vast dat u er niet in slaagde om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. Er kan immers geen geloof worden gehecht aan uw beweerde Bhutanese nationaliteit en uw beweerde herkomst uit Bhutan en dit om verscheidene redenen.

Ten eerste zijn de inschrijvingsdocumenten in een vluchtelingenkamp voor Lhotshampa's die u aanvankelijk neerlegde louter kopieën. Kopieën hebben geen bewijswaarde. Ze kunnen immers door middel van knip- en plakwerk gemakkelijk worden vervalst. Verder verklaarde u hierover dat jullie in het Beldangi-kamp werd ingeschreven. U kon echter niet aangeven in welk Beldangi-kamp jullie zich zouden hebben ingeschreven (CGVS p. 4). Er zijn, volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, immers meerdere Beldangi-kampen. Verder moet er worden opgemerkt dat u aanvankelijk verklaarde dat uw broer jullie ging inschrijven in 2009, wat nogal laat is gezien de kampen, volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, begin de jaren '90 zijn opgericht. Hiermee geconfronteerd, verklaarde u dan weer dat uw broer jullie ging inschrijven toen jullie in Bhutan aankwamen en dat hij jullie inschreef in het jaar 1994 (CGVS pp.7-8). U past uw antwoorden dus aan aan de incoherenties waarmee u werd geconfronteerd. Bovendien stelt het CGVS ook vast dat de inschrijvingskopieën als datum 29/1/2009 dragen, wat dan weer niet overeenkomt met het feit dat uw broer jullie kort na aankomst in Bhutan in 1994 zou hebben ingeschreven.

Ten tweede legde u na het gehoor op het CGVS een origineel attest van de "Refugee Co-ordination Unit" van de Nepalese overheid neer. Hierover dient vooreerst te worden opgemerkt dat wegens het ontbreken van enig identiteitsdocument niet vaststaat dat dit document op u van toepassing is. Bovendien vermeldt het document niet in welk kamp u zou zijn ingeschreven en vermeldt het nergens een datum van inschrijving. Tevens is het document gedateerd op 29/01/2008 en dus vóór de datum van inschrijving die u aanvankelijk opgaf namelijk 2009, ook het jaartal waar de kopieën van inschrijving naar verwijzen. Daarbij is het ook niet correct dat u 34 jaar (° 1978) zou zijn in het jaar 2008, het jaar van opstellen van dit document. Dat jullie zich in een vluchtelingenkamp zouden hebben ingeschreven, is dan ook totaal ongeloofwaardig. Ten slotte hebt u geen aannemelijke verklaring waarom jullie, nadat jullie zich in het Beldangi-kamp zouden hebben ingeschreven, er niet hebben verbleven. Aldus vervalt elke geloofwaardigheid van deze documenten. Er kan op een gereede wijze worden vermoed dat u gebruikt maakt van documenten van de talrijke Lhotshampa's die de laatste jaren in het Westen zijn hervestigd. Dit gereede vermoeden wordt bevestigd door het feit dat u verklaarde dat u vluchtte met uw moeder, broer en schoonzuster, vier personen dus in het totaal. Op de inschrijvingskopieën zijn echter zeven namen en zeven foto's aangebracht. Nergens bracht u spontaan aan wie die andere personen zouden kunnen zijn. Dit betekent dan ook dat u terwille van het frauduleus verkrijgen van de Vluchtelingenstatus of de Subsidiaire Beschermingsstatus misbruik maakt van de talrijke problemen die de Lhotshampa-vluchtelingen bijna twintig jaar in de kampen hebben moeten doorstaan.

Verder merkt het CGVS op dat u, ondanks dat u al die tijd in Jhapa, waar de Lhotshampavluchtelingenkampen zijn gevestigd, verbleef geen ander kamp kon opnoemen dan het Beldangi-kamp. Daarvan wist u nog niet eens welken het was. U wist nog dat er nog een kamp was in Damak. U verklaarde, volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, ook verkeerdelijk dat er slechts drie of vier van deze kampen waren (CGVS p. 6). Voor een Lhotshampa-vluchteling is het onaannemelijk dat u over deze zaken niet beter op de hoogte was. Van dergelijk persoon kan immers redelijkerwijs worden verwacht dat hij meerdere contacten onderhoudt met zijn medevluchtelingen, zeker gezien dat er volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier ongeveer honderdduizend van deze vluchtelingen in Jhapa en Damak verbleven. Dat u dan slechts contact had met één van deze vluchtelingen (CGVS p. 4) ondermijnt verder de geloofwaardigheid van het feit dat u een Lhotshampa-vluchteling bent.

Verder gaf u niet aan dat u nog contact had met andere Lhotshampa-vluchtelingen. Verder merkt het CGVS op dat u niet weet welke codes uw gezinsleden kregen toebedeeld tijdens de census van eind de jaren '80 begin de jaren '90 of in welke categorieën jullie werden ondergebracht. U weet ook niet hoeveel codes er werden gebruikt, hoe ze noemen en wat ze betekenen. Nochtans waren deze codes

en deze categorisering, volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier bepalend voor het statuut van de Lhotshampa's in Bhutan en lagen ze mede aan de basis van de exodus van de Lhotshampa's naar Nepal en hun onderbrenging in de vluchtelingenkampen. Ook wist u niet welk koninklijk decreet mede aan de basis lag van de problemen van de Lhotshampa's, u weet niet wanneer het werd uitgevaardigd en wat het inhield. U heeft zich over deze zaken ook nooit verder geïnformeerd (CGVS p. 9), terwijl u in Jhapa en in de kampen in Jhapa en Damak daar meer dan de mogelijkheid toe had. Dit wijst op een verregaande desinteresse in Lhotshampa-problematiek wat opnieuw de ongelooftwaardigheid bevestigt van het feit dat u een Lhotshampa-vluchteling zou zijn.

Tevens stelt het CGVS vast dat u over de meest gekende Lhotshampa-activist niets wist, u wist niet eens welke organisatie hij leidde. Evenmin kon u de namen geven van organisaties of partijen die opkomen voor de rechten van de Lhotshampas (CGVS pp. 9-10). Dit wijst opnieuw in een desinteresse in de problemen van de Lhotshampa's, de bevolkingsgroep waartoe u beweert te behoren en waarmee u samen met tienduizenden anderen Bhutan moest verlaten. Uit bovenstaande kan dan ook worden besloten dat u een grote desinteresse vertoont in de achtergrond van de Lhotshampa's dat samen genomen met de andere vaststellingen betreffende uw documenten, kan worden besloten dat u geen Lhotshampa bent en evenmin een Bhutanese vluchteling. Gezien u jaren in Jhapa, Nepal hebt gewoond, de Nepalese taal spreekt en het feit dat u geen Lhotshampa bent, kan redelijkerwijs worden vermoed dat u over de Nepalese nationaliteit beschikt.

De foto's die u neerlegde kunnen de appreciatie van uw asielrelaas niet in de positieve zin ombuigen. Ze weerleggen immers geen van bovenstaande vaststellingen. Bovendien kan er niet worden op uitgemaakt of de personen aangeduid op de kopieën ervan daadwerkelijk uw persoon en uw broer betreffen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.(...)"

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd. De materiële motiveringsplicht houdt in dat een administratieve rechtshandeling op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

Verzoekster wijst erop dat zij verweten wordt slechts kopieën neer te leggen van de documenten van inschrijving in het vluchtelingenkamp voor de Lhotsampa's. Verzoekster voert aan dat dit haar niet verweten kan worden daar deze documenten niet op hun originaliteit (vermoedelijk bedoelt verzoekster authenticiteit) worden betwist en het feit dat deze documenten door knip- en plakwerk kunnen vervalst worden is volgens haar een loutere eenzijdige en geheel onterechte bewering. Zij stelt dat de originelen in Beldangi kamp zijn en geeft aan dat dit evident is.

Verder stelt verzoekster niet akkoord te gaan met het feit dat zij verweten wordt onvoldoende informatie te geven en zij niet weet in welk Beldangi kamp zij heeft verbleven. Verzoekster stelt dat zij hieromtrent enkel kan aangeven dat zij maar één keer daar geweest is en zij was ingeschreven via haar broer.

Verzoekster wijst op het feit dat de commissaris-generaal erkent dat zij een origineel attest heeft neergelegd van de Nepalese overheid. Vervolgens stelt zij het volgende: "(...) Omdat de verzoekster evenwel, gelet op haar nationaliteit, niet over de nodige identiteitsdocumenten kan beschikken wordt haar verweten dat het onmogelijk kan bewezen worden dat dit op haar van toepassing is. (...)"

Tot slot verwijst verzoekster naar het feit dat er geen verklaring is waarom zij wel zou ingeschreven zijn maar niet in het kamp heeft verbleven en dat de uitleg hieromtrent nochtans evident is. Verzoekster stelt dat zij op het ogenblik van haar inschrijving slachtoffer was van tbc en zij op dat ogenblik niet in het kamp kon verblijven. Zij licht toe dat zij later dan illegaal als huismeid aan de slag is gegaan zoals in het feitenrelaas weergegeven. Zij stelt dat zij op dat moment niet meer terug naar de kampen moest gaan

maar dat zij ondergedoken leefde in illegaliteit. Daarom meent zij dat in die zin de neergelegde documenten wel degelijk als geloofwaardig moeten worden aanvaard.

Als tweede motief en opmerking geeft verzoekster aan dat ondanks haar lange periode die zij in Jhapa heeft verbleven zij weinig gegevens kent. De verklaring hiervoor zou zijn dat het evident is aangezien zij steeds binnenshuis als meid werkte en niet vrij kon bewegen in Nepal. Verzoekster licht toe dat volgens de informatie waarnaar zij heeft gevraagd er slecht sprake was van een drie à viertal kampen.

Uit het administratief dossier zou blijken dat dit niet correct zou zijn, doch de verklaringen van verzoekster gebaseerd is op haar kennis die beperkt is gelet op haar ondergeschikte status in het land. Verzoekster geeft aan dat dit ook de reden zou zijn waarom zij weinig namen en gegevens kan geven van andere vluchtelingen.

Verzoekster vraagt dan ook de vluchtelingenstatus aan haar te willen toekennen.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) wijst erop dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel bij de asielzoeker zelf rust. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of voor het lijden van ernstige schade volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. De vrees van de verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506; zie ook: P.H. KOOIJMANS, *Internationaal publiekrecht in vogelvlucht*, Kluwer, Deventer, 2000, 354). Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is (S. BODART, *La protection internationale des réfugiés en Belgique*, Brussel, Bruylant, 2008, 171-172).

2.3. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal oordeelde dat verzoekster er niet in geslaagd is om haar vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaalde in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. De commissaris-generaal oordeelde dat verzoekster haar asielrelaas niet geloofwaardig is daar zij haar Buthanese nationaliteit en haar herkomst uit Bhutan niet aannemelijk kon maken.

De motivering moet als geheel worden gelezen en niet als samenstelling van componenten die elk op zich een beslissing kunnen dragen. Het is immers het geheel van de vastgestelde tegenstrijdigheden en onwetendheden op grond waarvan de commissaris-generaal oordeelde dat de geloofwaardigheid van het asielrelaas wordt ondermijnd (RvS 9 december 2005, nr. 138.319).

De Raad stelt vooreerst vast dat verzoekster zich voor een groot deel in haar uiteenzetting beperkt tot het herhalen van haar asielrelaas. Het louter herhalen van de asielmotieven is echter niet van aard om de motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten. Het komt aan verzoekster toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen.

Vooreerst dient er te worden opgemerkt dat de commissaris-generaal terecht vaststelt in de bestreden beslissing dat er geen bewijswaarde wordt gehecht aan de voorgelegde gekopieerde documenten, daar die gemakkelijk vervalst kunnen worden door knip- en plakwerk.

Wat het beoordelen van de authenticiteit en bewijskracht van neergelegde stukken betreft wijst de Raad e op dat dit behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad. Om bewijskracht aan een document te kunnen ontleen dient dit ondersteund te worden door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen hetgeen *in casu* niet het geval is (RvS, beschikking nr. 7257, 14 juli 2011).

Wat betreft de vaststelling van de commissaris-generaal dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat zij wel zou ingeschreven zijn maar niet in het kamp heeft verbleven brengt verzoekster in essentie geen concreet element teneinde de motivering op dit punt om te keren. Het loutere feit dat verzoekster niet akkoord gaat met het oordeel van de commissaris-generaal is uiteraard niet afdoende om de bestreden beslissing te weerleggen. Deze vaststelling kan ook worden gemaakt betreffende de uiteenzetting van verzoekster aangaande het motief van de commissaris-generaal dat er geen verklaring is waarom zij wel ingeschreven zou zijn in het kamp maar er niet heeft verbleven. Ook hier herhaalt zij louter haar asielrelaas en brengt zij geen enkel concreet element aan.

Ook het laatste argument van verzoekster aangaande haar werk als meid is wederom een herhaling van wat zij reeds heeft uiteengezet bij de commissaris-generaal. Verzoekster brengt in feite geen enkel dienstig verweer aan aangaande de motieven van de bestreden beslissing en meer bepaald:

"Ten eerste zijn de inschrijvingsdocumenten in een vluchtelingenkamp voor Lhotshampa's die u aanvankelijk neerlegde louter kopieën. Kopieën hebben geen bewijswaarde. Ze kunnen immers door middel van knip- en plakwerk gemakkelijk worden vervalst. Verder verklaarde u hierover dat jullie in het Beldangi-kamp werd ingeschreven. U kon echter niet aangeven in welk Beldangi-kamp jullie zich zouden hebben ingeschreven (CGVS p. 4). Er zijn, volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, immers meerdere Beldangi-kampen. Verder moet er worden opgemerkt dat u aanvankelijk verklaarde dat uw broer jullie ging inschrijven in 2009, wat nogal laat is gezien de kampen, volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, begin de jaren '90 zijn opgericht. Hiermee geconfronteerd, verklaarde u dan weer dat uw broer jullie ging inschrijven toen jullie in Bhutan aankwamen en dat hij jullie inschreef in het jaar 1994 (CGVS pp.7-8). U past uw antwoorden dus aan aan de incoherenties waarmee u werd geconfronteerd. Bovendien stelt het CGVS ook vast dat de inschrijvingskopieën als datum 29/1/2009 dragen, wat dan weer niet overeenkomt met het feit dat uw broer jullie kort na aankomst in Bhutan in 1994 zou hebben ingeschreven. Ten tweede legde u na het gehoor op het CGVS een origineel attest van de "Refugee Co-ordination Unit" van de Nepalese overheid neer. Hierover dient vooreerst te worden opgemerkt dat wegens het ontbreken van enig identiteitsdocument niet vaststaat dat dit document op u van toepassing is. Bovendien vermeldt het document niet in welk kamp u zou zijn ingeschreven en vermeldt het nergens een datum van inschrijving. Tevens is het document gedateerd op 29/01/2008 en dus vóór de datum van inschrijving die u aanvankelijk opgaf namelijk 2009, ook het jaartal waar de kopieën van inschrijving naar verwijzen. Daarbij is het ook niet correct dat u 34 jaar (° 1978) zou zijn in het jaar 2008, het jaar van opstellen van dit document. Dat jullie zich in een vluchtelingenkamp zouden hebben ingeschreven, is dan ook totaal ongeloofwaardig."

Ook het gebrek aan kennis over de Lhotshampa's zoals gesteld in de bestreden beslissing weerlegt verzoekster niet.

De Raad concludeert dan ook dat verzoeksters argumentatie geen concrete repliek bevat met betrekking tot de diverse vaststellingen verwoord in de bestreden beslissing, zodat deze onverkort gehandhaafd blijven. Het komt aan verzoekster toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar verzoekster in gebreke blijft.

Verzoekster heeft haar asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door verzoekster aangehaalde vrees voor vervolging overeenkomstig de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor zij zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van haar relaas teneinde aannemelijk te maken dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Verzoekster brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in haar land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn geen elementen in het

rechtsplegingsdossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 vreemdelingenwet rechtvaardigen.

Er zijn geen redenen voorhanden om de bestreden beslissing te vernietigen en aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen op grond van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig april tweeduizend en twaalf door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

G. de MOFFARTS